

DATO: 27.09.2024

Sagsnr.2024-1503

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at videregive oplysninger til et vidne forud for dennes vidneforklaring.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 6. maj 2024.

Sagsfremstilling:

[Myndighed traf den] 22. april 2022 [afgørelse] i en sag, hvor [X] [og klager] var [parter].

[Klager] indbragte sagen for [byretten] ved stævning af 19. maj 2022.

[Myndighed] var i byretssagen repræsenteret af [advokat A].

I [myndighedens] svarskrift af 9. august 2022 oplyste [advokat A], at [myndigheden] ville føre [X] som vidne.

Sagen blev berammet til hovedforhandling den 29. februar 2024.

En uge før hovedforhandlingen overtog [indklagede] sagen til hovedforhandling.

[Indklagede] har oplyst, at han efter en indledende telefonisk drøftelse med [X] sendte sagens bilag til hende i form af ekstrakten med henvisning til de relevante bilag.

Den 24. februar 2024 blev sagen hovedforhandlet, og fire vidner, herunder [X], afgav vidneforklaring.

[Klager] har oplyst, at [X], da hun var færdig med at afgive forklaring, nævnte, at hun i øvrigt havde fundet diverse fejl i ekstrakten, som hun ønskede at opridse for dommeren. Dommeren spurgte ind til, hvordan [X] kunne vide dette, hvortil hun svarede, at hun havde fået tilsendt den fulde ekstrakt fra [indklagede] nogle dage før hovedforhandlingen.

Ved [byrettens] dom af 8. april 2024 blev [myndigheds] [afgørelse] af 22. april 2022 [...] ophævet delvist [...].

[...].

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at videregive

oplysninger til et vidne forud for dennes vidneforklaring.

[Klager] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at det som udgangspunkt ved vurderingen af, om det er forsvarligt at overgive vidner processkrifter og alle sagens bilag, må bero på advokatens faglige skøn med respekt for risikoen for påvirkning af vidnernes hukommelse i forkert retning. Det følger desuden af de advokatetiske reglers artikel 50, stk. 2, at en advokats dialog med vidnet skal ske på en måde, der er egnet til at understøtte, at vidnet så korrekt som muligt bidrager til sagens oplysning. Af kommentarerne til denne bestemmelse følger blandt andet, at det skal være vidnets oplevelser, der kommer frem under den senere vidneafhøring. En advokat skal derfor passe på ikke bevidst eller ubevidst at påvirke vidnet, så vidnet under en hovedforhandling afgiver en anden forklaring end den, der så korrekt som muligt bidrager til sagens oplysning. På samme måde som ved dialog med et vidne burde en advokat ud fra hensynene bag artikel 50, stk. 2, også passe på, at denne ikke på anden måde risikerer bevidst eller ubevidst at påvirke vidnet. Dette må omfatte risikoen for bevidst eller ubevidst at påvirke vidnet ved for vidtgående tilsendelse af sagens materiale til vidnet, som derved kan opnå oplysninger, der ændrer vidnets senere vidneforklaring.

Ved udlevering af ekstrakten til vidnet [X] kan der ikke antages at være udvist respekt for risikoen for påvirkning af vidnets hukommelse samt sandhedsopfattelse. Det skyldes, at ekstrakten også indeholdt modpartens argumenter og betragtninger, samt forklaring fra modpartens vidne, [Y]. Efter retsplejelovens § 182 skal hvert vidne afhøres for sig, ligesom et vidne ikke må høre forklaring fra andre vidner, skøns mænd eller parter. Formålet med denne bestemmelse var ifølge Højesteret i U 2019.2782 H at sikre, at vidner så vidt muligt ikke har detaljeret kendskab til de forklaringer, der er afgivet af andre, før de selv skal afgive forklaring. At overgive en ekstrakt til et vidne, som blandt andet indeholder en forklaring fra et andet vidne, strider derfor imod princippet i retsplejelovens § 182 samt de hensyn, der ligger bag bestemmelsen. Udleveringen af ekstrakten i den konkrete sag har derfor været egnet til at påvirke vidnet [X].

[Klager] har endvidere gjort gældende, at det afgørende i den konkrete situation må være, at udleveringen af ekstrakten har været *egnet* til at påvirke vidnets forklaring, hukommelse og sandhedsopfattelse på en måde, der øger risikoen for urigtig domfældelse. Det er således sagen irrelevant, om [X] har indrettet sin forklaring efter oplysningerne i ekstrakten. I den konkrete sag har [indklagede] ikke kunnet vide, om udleveringen af ekstrakten med alt dens indhold potentielt ville kunne have

påvirket [X'] vidneforklaring. [Indklagede] burde derfor have vist respekt for denne risiko ved alene at have udleveret det nødvendige materiale. Det kan ikke betragtes som tilstrækkeligt, at [indklagede] har henvist til de relevante bilag, da vidnet frit kunne gennemgå hele ekstrakten.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at årsagen til, at han fremsendte ekstrakten til [X], var, at han efter en indledende telefonisk drøftelse med hende blev opmærksom på, at hun ikke havde sagens bilag, som for en dels vedkommende var korrespondance, som hun var afsender eller modtager af, og at der var behov for, at hun orienterede sig heri. Øvrige bilag i ekstrakten var tillige relevante for hende, så hun kunne genopfriske sin hukommelse behørigt omkring det faktum, der skulle afgives forklaring om, jf. retsplejelovens § 180, samt i øvrigt en understøttelse af, at vidnet så korrekt som muligt bidrog til sagens oplysning.

[Indklagede] har endvidere anført, at det bestrides, at [X] ved at få tilsendt ekstrakten har kunnet tilrettelægge sin forklaring eller på anden vis er blevet påvirket. Der er ikke holdepunkter eller dokumentation for, at vidnet skulle have indrettet sin forklaring efter processkrifterne eller er blevet påvirket af indholdet heraf. Vidnet har pligt til at tale sandt og blev under hovedforhandlingen behørigt sandhedsformanet. Det bestrides, at [X] har tilrettelagt sin forklaring efter processkrifterne i sagen, idet forklaringen ikke afveg fra, hvad der allerede kunne udledes af sagens bilag og omstændigheder i øvrigt, herunder hendes klage til [myndighed].

[Indklagede] har videre anført, at de overordnede problemstillinger i sagen må have stået [X] klart, eftersom hun var klager i den [sag ved myndighed], der lå til rettens bedømmelse, og derfor kendte sagen overordnet. Vidner kan blive udspurgt af alle dele af en ekstrakt, ikke kun de fremlagte bilag. Dog henviste [indklagede] i sin fremsendelse af ekstrakten kun [X] til bilagene.

[Indklagede] har endelig anført, at der ikke er forhold i de i ekstrakten værende processkrifter, som ikke også fremgår i [...]sagen mellem [klager] og [X] eller ville

kunne udledes heraf, hvorfor der også af denne årsag ikke har været en påvirkning af [X]. Oplysningerne omkring vidnet [Y] fremgår tillige af [sagen] mellem [klager] og [X]. Der er således ikke noget særegent i sagens processkrifter, som var egnet til at påvirke [X'] forklaring.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 21 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

[...]

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

En advokat, der repræsenterer en part i en retssag, kan kontakte et vidne forud for vidneafhøringen for at klarlægge, hvad vidnet kan forklare, og for at sætte vidnet i stand til at forberede sig på vidneafhøringen. En advokats dialog med et vidne skal altid ske på en måde, der er egnet til at understøtte, at vidnet så korrekt som muligt bidrager til sagens oplysning.

Uanset det af [indklagede] oplyste om, at fremsendelse af ekstrakten alene havde til formål at sætte vidnet i stand til at forberede sig på vidneafhøringen, finder Advokatnævnet, at [indklagede] under de foreliggende omstændigheder skulle have afstået fra at sende ekstrakten i dens helhed til vidnet. Nævnet har i den forbindelse særligt lagt vægt på, at ekstrakten bl.a. indeholdt intern korrespondance mellem [klager], et andet vidne og [...], som ikke havde været fremlagt under [sagen] ved [myndighed], og som efter det oplyste ville indgå i det andet vidnes vidneforklaring.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god

advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Ole Hasselgaard